

Foretræde om plejeforældres ytringsfrihed: Når plejeforældre modtager trusler

Kan socialtilsynene konkludere at plejeforældre kan sætte deres families tryghed på spil ved at deltage i den offentlige debat?

I fredags, d. 23. august, svarede socialministeren, Astrid Krag, på folketingsmedlem Karina Adsbøls spørgsmål om ytringsfriheden for plejeforældre.

Ministeren skriver at tilsynene godt kan problematisere plejeforældres ytringer i den offentlige debat, hvis disse forårsager negative konsekvenser for børn anbragt i familien. Socialtilsynene kan i yderste konsekvens i disse situationer fjerne plejefamiliernes godkendelse og dermed børnene.

Link til Ministerens svar:

<https://www.ft.dk/samling/20182/almindel/sou/spm/15/svar/1585218/2068185.pdf>

Den 12. september har Karina Adsbøl fra DF indkaldt social- og indenrigsministeren i samråd om denne problematik.

Vi vil meget gerne komme i foretræde for udvalget med henblik på at fortælle om problemerne med socialtilsynenes problematisering af plejeforældres ytringer i den offentlige debat, når plejeforældre på grund af deres ytringer modtager trusler.

Vi ser flere retssikkerhedsproblemer i tilknytning til at socialtilsynene kan problematisere plejeforældres ytringer i den offentlige debat. Det gælder både for plejeforældre, men vigtigst af alt for de anbragte børn.

Ved at give en debattør ansvaret for truslerne imod denne gør man sig skyldig i en bagvendt tilgang til offer og gerningsmand. Der er tale om at give ofret skylden for forbrydelsen, på engelsk forklaret med udtrykket 'victim-blaming'.

Hvis den slags argumentation vinder indpas i kommunerne, socialstyrelsen, ministeriet og på politisk niveau, så kan plejeforældre aldrig vide sig sikre, fra de sociale myndigheder, når de deltager i den offentlige debat.

Med den argumentation må det også være sådan at hvis nogen ser sig sure på plejeforældre og fx truer dem (anonymt) af andre grunde, så kan de sociale myndigheder altid problematisere det at plejeforældrene bliver truet. Det er klart at det ville være et problem hvis plejeforældrene selv truede andre, men her taler vi om helt fredelige plejeforældre der modtager trusler.

Plejeforældre kan blive truet som følge af en nabostridighed, der kan være arbejdsrelaterede trusler eller trusler fra unge kriminelle i lokalområdet.

Pointen er at ingen fredelige borgere kan gøre for at de bliver truet med vold. Ingen fredelig borger er selv ude om at blive truet med vold.

For at vende tilbage til ytringerne i den offentlige debat, er det helt centrale spørgsmål om man kan give den der bruger sine ord i en offentlig debat skylden for trusler om vold imod denne?

Kan socialtilsynene konkludere at en plejeforælder sætter sin families tryghed på spil ved at deltage i den offentlige debat?

Alene fordi denne ytrer sig om emner som intolerante antidemokrater er uenige i?

Mange politikere (også de med børn) fra både venstre- og højrefløjen modtager desværre meget voldsomme trusler i et polariseret debatklima. Det har Johanne Schmidt-Nielsen fra EL oplevet, ligesom Pernille Rosenkrantz-Theil fra S har oplevet det.

Naser Khader og Mette Frederiksen er i dag begge desværre truede i en grad at de har livvagter døgnet rundt. Både statsministeren og Khader har børn. Flere på højrefløjen har eller har haft livvagter.

Er de politikere der får trusler dårligere forældre fordi de fortsætter med at eksponere sig, på trods af truslerne, og derved bliver ved med at være truede?

For det er argumentet brugt imod plejeforældre, i forhold til deres medieeksponering og truslerne i den forbindelse.

*Abdullah Domurcuk og Jaleh Tavakoli,
27. august 2019*